

udviklingslande et resolutionsforslag vedrørende sammenhængen imellem de økonomiske og sociale sider af udviklingsprocessen. Ifølge forslaget anmodes generalsekretæren om at bistå medlemslandene i deres bestræbelser på at integrere økonomiske og sociale synspunkter i deres udviklingsplanlægning. Endvidere opfordres ECOSOC til at sikre, at Socialkommissionen på passende måde inddrages i gennemførelsen af strategien for FN's 2. udviklingstiår.

Forslaget, der blev udarbejdet på svensk initiativ, må ses i sammenhæng med Sveriges forgæves forsøg på at få ændret strategien for FN's 2. udviklingstiår, således at de sociale sider af udviklingsprocessen blev stærkere fremhævet.

Sovjetunionen fremsatte ændringsforslag til en paragraf, hvori behovet for finansiel og faglig bistand til initiativer på det sociale område understreges. I det sovjetiske forslag ekspliceredes det, at bistanden i givet fald skulle finansieres over frivillige fonds (og således ikke over FN's regulære budget). Forslaget blev tilbagevist med 9 stemmer for (østlande), 44 imod og 18 afstæelser. Hele paragraffen blev herefter vedtaget med 63 stemmer for, 8 imod (østlande) og 2 afstæelser.

Forslaget som helhed blev vedtaget i udvalget med 68 stemmer for, ingen imod og 8 afstæelser (østlandene) og blev bekræftet i plenarforsamlingen den 11. december 1970 med 100 stemmer for, ingen imod og 10 afstæelser (østlandene) (Res. 2681(XXV)).

3. Multilateral fødevarerbistand.

Emnet introduceredes i udvalget af eksekutivdirektøren for Verdensfødevarerprogrammet (WFP), hr. Aquino, der redegjorde for programmets virksomhed i det forløbne år og nævnte, at programmet ville være i stand til uden at det gik ud over effektiviteten at administrere det dobbelte beløb af, hvad der nu stod til programmets rådighed (300 mill. dollars).

New Zealand introducerede med Canada, Holland, Irland, Jamaica og Tyrkiet som medforslagsstillere et resolutionsforslag, hvorefter medlemslandene opfordres til så vidt muligt ad multilaterale kanaler (WFP) og på projektgrundlag at yde fødevarerbistand til de udviklingslande, der har behov derfor. Endvidere anmodes FAO's general-

direktør om snarest muligt at rapportere til ECOSOC om mulighederne for at oprette reservelagre af fødevarer til anvendelse i nødsituationer. Endelig opfordres medlemslandene til at øge deres kontante bidrag til WFP.

Argentina fremlagde et ændringsforslag, hvorefter medlemslandene opfordres til at øge deres kontante bidrag til WFP med henblik på indkøb af fødevarer til verdensmarkedspriser i eksporterende udviklingslande. 44 lande stemte for, 9 imod (Australien, Canada, Irland, Japan, Madagascar, New Zealand, USA, Storbritannien og Swasiland), mens 35 afstod (herunder østlandene, Østrig og de nordiske lande). I en svensk stemmeforklaring, som Norge tilsluttede sig, anførte det, at man havde afstået først og fremmest på grund af paragraffens uklare formulering. Man kunne fortsat acceptere princippet om, at en trediedel af totalbidragene burde være kontantydelse, ligesom man kunne acceptere, at en del af de kontante bidrag anvendtes til indkøb af fødevarer i udviklingslandene.

Paragraffen vedrørende mulighederne for at oprette reservelagre af fødevarer blev sat til delafstemning på forlangende af USA. 81 lande stemte for, 1 imod (USA), mens 10 afstod (østlandene). USA nævnte i en stemmeforklaring, at man havde stemt imod, fordi man ikke fandt, at oprettelse af fødevarelagre til brug i nødsituationer var en international opgave.

Under afstemningen om forslaget som helhed stemte 82 lande for, ingen imod, mens 9 afstod (Japan, Thailand og østlande). Resolutionen blev bekræftet i plenarforsamlingen den 11. december 1970 med 101 stemmer for, ingen imod og 9 afstæelser (østlande og Japan). (Res. 2682 (XXV)).

4. Befolkningsproblemet.

Indien fremlagde på nogle udviklingslandes vegne et resolutionsforslag, hvorefter 1974 designeres som befolkningsår. Endvidere anmodes generalsekretæren om i konsultation med interesserede medlemslande at udarbejde et detaljeret program for forholdsregler, der bør gennemføres på befolkningsområdet i 1974 indenfor rammerne af FN-systemet. Generalsekretæren anmodes om i dette arbejde at tage hensyn til medlemslandenes forskellige politik på befolk-